

Rättsfallssamlingen

Mål C-607/13

Ministero dell'Economia e delle Finanze m.fl.
mot
Francesco Cimmino m.fl.

(begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione)

”Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Gemensam organisation av marknaderna — Bananer — Förordning (EG) nr 2362/98 — Artiklarna 7, 11 och 21 — Tullkvoter — Bananer med ursprung i AVS-staterna — Ny aktör — Importlicenser — Rättigheter som härrör från vissa importlicenser kan inte överlätas — Missbruk — Förordning (EG) nr 2988/95 — Artikel 4.3”

Sammanfattning – Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 9 juli 2015

- Begäran om förhandsavgörande — Domstolens behörighet — Gränser — Den nationella domstolens behörighet — Fastställande och bedömning av de faktiska omständigheterna i målet — Behovet av ett förhandsavgörande och relevansen av de frågor som ställts — Den ankommer på den nationella domstolen att bedöma om så är fallet — Frågor som uppenbarligen saknar relevans och hypotetiska frågor som ställts i ett sammanhang som inte medger ett användbart svar — Frågor som saknar samband med saken i det nationella målet*
(Artikel 267 FEUF)
- Begäran om förhandsavgörande — Domstolens behörighet — Gränser — Fastställande av föremålet för frågan*
(Artikel 267 FEUF)
- Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Bananer — Importordning — Tullkvot — Fördelning — Ny aktör — Begrepp — Registreringsvillkor*
(Rådets förordning nr 404/93, artikel 18.1 och 18.2; kommissionens förordning nr 2362/98 i dess lydelse enligt förordning nr 1632/2000, åttonde skälet samt artiklarna 7 a och 11)
- Unionsrätt — Missbruk av en rättighet som följer av en unionsbestämmelse — Transaktioner som utgör missbruk — Omständigheter som skall beaktas — Prövningen ankommer på den nationella domstolen*

5. *Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Bananer — Importordning — Tullkvot — Fördelning — En ny aktör importerar en vara som en traditionell importör köpt utanför unionen av en traditionell aktör, med en annan ny aktör som mellanhand, varefter varan säljs tillbaka till denna traditionella aktör genom med samma mellanhand — Kvalificering av missbruk — Villkor — Den nationella domstolens kontroll*

(Kommissionens förordning nr 2362/98 i dess lydelse enligt förordning nr 1632/2000, artiklarna 3 och 21.2)

6. *Europeiska unionens egna medel — Förordningen om skydd av unionens finansiella intressen — Oegentligheter — Begrepp — En aktör som otillbörligt åtnjuter förmånstull vid import av bananer — Omfattas — Följder*

(Rådets förordning nr 2988/95, artikel 4.3)

1. Se domen.

(se punkterna 32 och 35)

2. Se domen.

(se punkterna 37 och 38)

3. Artikel 7 a i förordning nr 2362/98 om tillämpningsföreskrifter till förordning nr 404/93 rörande ordningen för import av bananer till gemenskapen, i dess lydelse enligt förordning nr 1632/2000, jämförd med artikel 11 i förordningen, ska tolkas så att villkoret att en ekonomisk aktör måste bedriva handel som importör ”i eget namn och för egen räkning” inte enbart avser registrering av denna som ”ny aktör” i den mening som avses i nämnda bestämmelse, utan detta villkor ska även vara uppfyllt för att denna aktör fortsatt ska betraktas som ny aktör med avseende på importverksamhet på bananmarknaden inom ramen för de tullkvoter som föreskrivs i förordning nr 404/93 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer, i dess lydelse enligt förordning nr 1257/1999.

Uppdelningen av tullkvoter mellan traditionella aktörer och nya aktörer innebär nämligen att verkliga nya aktörer kan agera på marknaden och därigenom till fullo utveckla sin näringsverksamhet. Såsom framgår av skäl 8 i förordning nr 2362/98 har kriterierna för registrering av nya aktörer till syfte att inom ramen för förvaltningen av tullkvoterna undvika att rena bulvaner registreras och att påhittade eller spekulativa ansökningar beviljas tilldelning. Det kriterium i artikel 7 a i förordning 2362/98 som avser villkoret om självständig verksamhet har således till syfte att undvika att en traditionell aktör som redan har tilldelats en del av tullkvoten inte ska kunna använda sig av en annan aktör för att få del av de andelar av tullkvoten som är förbehållna nya aktörer. Härav följer att detta villkor ska tolkas så, att det även innefattar import av bananer av nya aktörer inom ramen för tullkvoterna.

(se punkterna 49–51 och 54 samt punkt 1 i domslutet)

4. Se domen.

(se punkterna 60 och 61)

5. Artikel 21.2 i förordning nr 2362/98 om tillämpningsföreskrifter till förordning nr 404/93 rörande ordningen för import av bananer till gemenskapen, i dess lydelse enligt förordning nr 1632/2000, ska tolkas så, att den utgör hinder för transaktioner genom vilka en ny aktör, med en annan aktör registrerad som ny aktör som mellanhand, köper en vara från en traditionell importör innan varan

importeras till unionen och sedan säljer tillbaka varan till denna traditionella aktör, med samma mellanhand, efter det att varan importerats till unionen, när dessa transaktioner utgör missbruk, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

Vad gäller bevekelsegrunderna bakom de transaktionerna, ska det slås fast att för att de ska utgöra bevis på missbruk måste det huvudsakliga syftet med dessa transaktioner ha varit att göra det möjligt för den traditionella aktören att importera bananer till förmånstull inom ramen för de tullkvoter som reserverats för nya aktörer. För att sådana transaktioner ska kunna anses ha genomförts med det huvudsakliga syftet att ge köparen i unionen en otillbörlig fördel, ska det ha varit importörernas avsikt att nämnda köpare skulle få en sådan fördel, och det ska inte heller ha funnits något ekonomiskt och affärsmässigt motiv för importörerna att genomföra transaktionerna. I det sammanhanget kan importörerna inte a priori anses ha saknat ekonomiskt och affärsmässigt motiv för att genomföra de berörda transaktionerna, inte ens om skälet till transaktionerna var att köparen ville dra nytta av förmånstullen och importörerna var medvetna om detta. Det kan emellertid inte uteslutas att sådana transaktioner under vissa omständigheter har konstruerats huvudsakligen i syfte att uppnå tillämpning av förmånstull.

Huruvida de ovannämnda transaktionerna med köp och återköp är konstruerade kan särskilt bedömas mot bakgrund av indicier som visar att de nya aktörernas roll i dessa transaktioner faktiskt begränsats till att vara bulvaner till förmån för en traditionell aktör i den mening som avses i artikel 3 i förordning nr 2362/98. Den nationella domstolen kan härvidlag beakta samtliga rättsliga, ekonomiska och/eller personliga band mellan de aktörer som är inblandade i dessa transaktioner och bland annat beakta den omständigheten att den nya aktören som innehar importlicenser inte tar någon affärsmässig risk i de aktuella transaktionerna, eftersom denna risk täcks av köparen i unionen, som också är traditionell aktör, eller den omständigheten att de nya aktörernas vinstmarginal, mot bakgrund av försäljnings- och återköpspriset är obetydlig. Vidare är det även möjligt att sluta sig till att transaktionerna varit konstruerade av att det systematiskt användes ett bolag som mellanhand, vilket varit registrerat som ny aktör, om det skulle visa sig att detta bolags medverkan hade till enda syfte att dölja banden mellan en traditionell aktör och de nya aktörerna för att undgå tillämpning av artikel 21.2 i förordning nr 2362/98.

(se punkterna 64–67, 69 och 70 samt punkt 2 i domslutet)

6. Artikel 4.3 i förordning nr 2988/95 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ska tolkas så, att den omständigheten att det konstateras ett missbruk medför att en aktör som på ett konstruerat sätt har försatt sig i en situation som otillbörligt ger denna rätt till förmånstull vid import av bananer är skyldig att betala tull för varorna i fråga, oberoende av de eventuella administrativa, civilrättsliga eller straffrättsliga sanktioner som föreskrivs i nationell rätt.

(se punkt 76 samt punkt 3 i domslutet)